

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Spørgsmål BB

Vil ministrene give en status for, om der den seneste tid har været alvorlige dyrevelfærdsmæssige problemer i forbindelse med Molslaboratoriets indhegning af kreaturer? Mener ministrene fortsat, at dette er en dyrevelfærdsmæssig forsvarlig måde at holde dyr på, og hvad vil ministrene gøre for at sikre dyrevelfærden i de kommende naturnationalparker, hvor dyrene også er i indhegning?

Spørgsmålet er stillet til både miljøministeren og til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter ønske fra Erling Bonnesen (V) og Jacob Jensen (V).

Svar

Jeg vil som fødevareministeren gerne starte med, at jeg godt kan forstå, at folk reagerer på de billeder og videoer, der er blevet delt i den her sag.

Og jeg har noteret mig, at museumsdirektøren for Naturhistorisk Museum Aarhus, som driver Mols Laboratoriet, har udtalt, at Mols Laboratoriet fremover vil komme til at ændre på agtpågivenheden overfor dyrene og skærpe den interne kommunikation.

Og jeg synes, at det er rigtigt, at de vil tage ved lære af sådan en hændelse.

I forhold til Mols Laboratoriet, så er det værd lige at understrege, at det blev startet tilbage i 2016, at det ikke er statens arealer og derfor ikke har sammenhæng til naturnationalparkerne. Bare så det hele ikke bliver blandet sammen, som der kan være en tendens til i debatten.

Når det kommer til dyrevelfærd i naturnationalparkerne, så skal dyrene selvfølgelig have det godt.

Naturstyrelsen arbejder efter, at i det omfang, at der kommer reproducerende kreaturer i nogle af naturnationalparkerne, så vil der blive tilstræbt en kønsfordeling, hvor der er væsentlig færre kønsmodne tyre, end der er køer.

Og der vil være både tilsyn og dyrlæger tilknyttet, som skal sikre dyrenes trivsel, og som skal sikre, at der reageres, når det er nødvendigt.

Ligesom det i parentes bemærket allerede sker på de mange hektarer, hvor der går store græssende dyr som en del af vores fælles naturpleje under skiftende regeringer.

Naturstyrelsen har derudover lavet en grundig handleplan på dyrevelfærd, og der tages udgangspunkt i hvert enkelt område, når de konkrete forhold skal vurderes.

Så når Hr. Erling Bonnesen og Hr. Jacob Jensen spørger, hvad jeg vil gøre for at sikre dyrevelfærden i de kommende naturnationalparker – ja, så vil jeg svare, som jeg har gjort så mange gange før:

Vi vil ikke gå på kompromis med dyrevelfærden – hverken i naturnationalparkerne eller på nogen af de mange tusinde hektar, hvor Naturstyrelsen i dag har dyr gående, og som vi kan trække på erfaringerne fra.

Naturnationalparkerne bliver åbne døgnet rundt, så alle vil kunne følge med i, hvordan dyrene har det.

Dyrene i naturnationalparkerne vil komme til at leve et langt mere frit liv, end mange af deres artsfæller nogensinde vil kunne komme i nærheden af. De skal hverken præstere eller producere, men bare være til.

På de store naturarealer vil de kunne indgå i flokstrukturer og så vidt muligt udleve deres naturlige adfærd.

Formanden for Det Dyreetiske Råd, Bengt Holst, har udtalt, at dyrene i langt de fleste naturprojekter har det fortrinligt og trives.

Ifølge ham bliver muligheden for at udfolde mest mulig naturlig adfærd vægtet højere af Det Dyreetiske Råd end de risici, der kan være i naturen.

God dyrevelfærd indebærer efter rådets opfattelse, at dyrene kan leve i overensstemmelse med deres natur og få deres behov tilgodeset. Derudover lægger rådet vægt på, at dyrene har færrest mulige negative oplevelser som stress, sult og sygdom og flest mulige positive oplevelser.

Ifølge Bengt Holst får dyrene i naturnationalparkerne udfoldelsesmuligheder, der er helt uset andre steder og meget bedre end i staldmiljøer og på fold.

Derfor undrer det mig, når Venstre gang på gang råber vagt i gevær og farer frem med beskyldninger om dyrevelfærd – altså når der er tale om dyr i naturplejen...

For når snakken falder på produktionsdyr i landbruget – så er tonen en helt anden.

For eksempel da en rapport fra Fødevarestyrelsen tilbage i juni viste, at ca. hver tredje svinebesætning

har problemer med at overholde dyrevelfærdsreglerne.

Her appellerede Hr. Erling Bonnesen til, at man ikke skulle ”koge over i voldsomme gloser” og ”fare frådende ud over markerne”.

Og for nylig fremførte Hr. Jacob Jensen, at der er forskel på produktionsdyr, der ”står i en stald nogle måneder” og på dyr i naturprojekter, som ”spærres inde” og skal leve ”på nåde og fromme inden for en indhegning”.

At argumentere for, at dyrene er mere indespærrede, når de kan gå frit rundt i en indhegning på flere hundrede – eller endda flere tusinde – hektar i naturen, end hvis de står i en stald eller en bås... Det svarer lidt til at stille sig op på bredden af en sø med et fiskenet og et badekar, fordi man vil befri aborrerne fra deres fangenskab.

Med det sagt, så er jeg da helt enig – der er forskel. I naturnationalparkerne, under åben himmel, får dyrene mulighed for at udleve deres naturlige adfærd.

Og så skal vi sørge for, at de får opfyldt deres behov, og vi skal reagere, hvis det bliver nødvendigt. Det ansvar ligger hos os. Og det ansvar løfter vi gerne.

Ligesom vi tager ansvar i kampen for at vende den historiske krise for naturen og biodiversiteten, som vi befinder os i lige nu.

Men også her sætter Venstre spørgsmålstegn ved det, som eksperterne er enige om: Nemlig at vi står i en dybt alvorlig natur- og biodiversitetskrise.

Så imens Venstre forsvarer den noget aparte mission om, at dyr ikke skulle høre til i naturen – og til gengæld intet problem har med dyr, der aldrig ser solens lys – ja, så arbejder vi benhårdt på at få rettet op på årtiers forsømmelse af vores allesammens natur.

Tak for ordet!